

On ma tootust, et ta keik head, mis
inimene teeb, ta surmata ei jätta;
sest Abiatar p' äsis surma eest ärra, et
ta truupe Tamei pole olli hoidnud.
Agga Jummal aahwerdamis e sanna
sai ta toeks, mis ta Silus olli räk'itud
kolomontia. Et sugau p' ärrast, et ta
sedda altari jurest ja p' reetri ammetist
pidi ärrasaatma.

Kui mõnd se jut seft, mis Adonia ja
Abiatarile üandud, Zoabi ette tuli;
suis tunnistas temma süüd ta wastas,
et ta meel ehk kü mitte Absalomi, sest
Adonia peäle oli käinud. Sepärrast
hakkas ta kortma ja p' genes Jehowa
telgi jure ja hakkas altari jarmed st kin-
ni, et ta se da wisi end'ks andmist pidi-
sama. Agga otie ses nima läbbi n. omis
ta isf'nnost surma ja hukka' sse, ülis-
seks. Sepärrast kui kuningas Salo-
monile

monile teada anti, et Zoab Jehowa
telgi jure olli p' ärrast ja altari jures
pidi ollema, mis ei arwand ta mitte en-
nam tarwis ollewad, temma sü järele
kohu läbbi kulata. waid läkkitas Zoabi
da poja Penaja kohhe temma peäle ja
käskis tedda surmata. Penaja kartis,
et ta inimesse werre läbbi Jehowa tel-
gi p' ärrast ärrahawwitama, sepärrast üt-
les ta Zoabi wasto: kuningas käskib,
et sa sit waha tuled. Agga Zoab lo-
tis se pühha raika läbbi surma eest hoi-
tud sawad ja wastas: Eima tulle paigast,
seft sei Ta'han ma ärra sarr'a, kui tap-
misse käsk so kä on. Penaja läks kuni-
ninga jure taggosi ja kulutas temmale
k'ik; mis Zoab olli räk'itud ja wasta-
itud. Kuningas arwas omma s'uret-
tar'ust mõda ärra et Jehowa telk di-
gusle t'õ läbbi ei noi teatud sada, seft et
seft seft middagi teggema, on ni paljo,
tuli